

[Valdemar Sørensen.]

den Slags Lejligheder er præsteret i de senere Aar. Men de kan ikke præsteres i Dag med de nuværende Byggeomkostninger. Saa man maa ikke saa gerne sige til os, at der ikke er noget Skel, for der er virkelig et skarpt Skel mellem Byggeriet med den almindelig nødtørftige Udstyrelse og det Byggeri, som man nu ellers støtter, og som er til en Pris, den større Del af Befolkningen i Virkeligheden ikke kan betale.

Den højtærede Indenrigsminister siger saa, at det herefter var naturligt, om den fattigste Befolkning følte det, som om den skulde have sin Boligforsorg nogenlunde gratis. Men med det Skel, vi har opstillet ved de 50 Kr.'s Husleje om Maaneden, er det allerede sagt, at noget saadant er slet ikke Meningen. Princippet: socialt Byggeri, forstaaet rigtigt, kan ikke være dette at skære en vis økonomisk Mellemlasse ud af Befolkningen og furnere den med Statsstøtte til Bolig og saa lade hele den Side af Befolkningen, som overhovedet ikke kan betale denne Husleje, være ude i den kolde Sne. Dette er ikke, hvad jeg forstaaer ved socialt Byggeri, og jeg tror ogsaa, man en Dag bliver nødt til at ændre Loven, saa den nogenlunde kan siges at omfatte et socialt Byggeri.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—15

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 2

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1940 til 31. Marts 1941.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2035; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1171).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Fr. Andersen): Det fremgaar af Listen over Ændringsforslagene og den ledsagende Betænkning, at Finansudvalget har tiltraadt samtlige de af de respektive Ministre til de forskellige Budgetter stillede Ændringsforslag, og at Finansministeren har kunnet tiltræde et Ændringsforslag, der er fremkaldt af Forhandlingerne i Finansudvalget. Der er saaledes opnaaet fuld Samstemmighed, og der er derfor for mig ikke nogen Anledning til at gaa i Enkeltheder eller komme ind paa en særlig Motivering af nogle af Ændringsforslagene. Jeg kan paa hele Finansudvalgets Vegne anbefale samtlige Ændringsforslag til Vedtagelse.

Vanggaard: Jeg har lovet Borgmesteren i Kolding, Knud Hansen, vor tidligere Rigsdagskollega, at søge at opnaa Klarhed over Spørgsmaalet: Rekonstruktion af Koldinghus, om den kommer nu, eller den ikke kommer, idet der synes at være fremsat modstridende Udtalelser om denne Sag. Jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere ganske faa Udtalelser.

Jeg har hele Tiden mærket, at den højtærede Statsminister har haft stor Interesse for denne Sag. Efter et Interview i „Jyllandsposten“ for 14. Juni gengives Statsministerens Udtalelser saaledes:

„Det er nu besluttet, at Koldinghus skal genopføres, men jeg kan endnu intet sige om, hvornaar Arbejdet paa Genopførelsen vil blive paabegyndt, foreløbig skal de nødvendige Bevillinger søges. Vi er dog enige om i Beskæftigelsesudvalget, at Slottet skal opføres nu.“

Det lyder jo meget smukt, og jeg vil udtale min Glæde over denne Udtalelse saavel som over Statsministerens Stilling til denne Sag tidligere.

Men samtidig har man ogsaa spurgt Finansministeren, og Finansministeren har følt sig beføjet til at udtale:

„Der er intet nyt i Koldinghus-Sagen. Den er blevet stillet i Bero for nogen Tid siden, og der er intet fremme om, hvornaar den paa ny vil blive genoptaget. Alene Materialespørgsmaalet gør det umuligt at realisere Planerne nu!“

Disse to Udtalelser staar jo i temmelig kraftig Modstrid med hinanden, og man er derfor tilbøjelig til at spørge: Hvad er Sandhed? De har da ogsaa et vist Krav